

[Christoffersen.]

Finansministeren var lidt inde på min bemærkning til hr. Thomas Nielsen. Nu ved jeg ikke, hvor stort finansministerens avis-hold er — det er dog en overordentlig velrenommeret avis, Kristeligt Dagblad, som blev nævnt — men jeg erindrer ganske tydeligt i andre dagblade at have set, skal vi sige en mere udtømmende redegørelse for, hvad det egentlig var, jeg sagde. Hvis finansministeren har set det, burde han måske have citeret også det sidste, jeg sagde, for det, jeg sagde til slut, var nemlig:

„Thomas Nielsen og LO burde derfor hellere bruge kræfterne til at finde ud af, hvordan man kan nå frem til en fornuftig overenskomst inden for de rammer, som den økonomiske nødvendighed har afstukket“.

Af det citat håber jeg minsandten det klart fremgår for finansministeren og også for alle andre, at selvfølgelig skal man føre overenskomstforhandlinger. Det skal folkettinget i det hele taget ikke blande sig i. Det centrale er bare, at der er indgået en politisk aftale, som, uanset hvordan situationen på arbejdsmarkedet forløber, forpligter et flertal, herunder regeringspartiet og regeringen, til at sikre, at omkostningsudviklingen i 1977 og 1978 ikke må være stærkere end i foråret og sommeren 1975. Det er den overordnede politiske aftale, vi skal respektere. Arbejdsmarkedets parter må naturligvis — det håber vi da alle — føre de forhandlinger, de ønsker. Det fremgår i øvrigt ganske klart af den aftale, der er truffet, at alle forligspartierne har den opfattelse, at arbejdsmarkedets parter bør lade hensynet til produktion og beskæftigelse få en fortrinnsstilling, og jeg forudsætter da indtil videre, at arbejdsmarkedets parter har samme fornuftige synspunkt som et stort flertal i folkettinget.

Jeg har nogle bemærkninger til hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Jeg må sige, at hans indlæg kunne måske nok i første omgang give anledning til lidt bekymring, men da jeg senere hørte hr. Poul Dams og hr. Freddy Madsens og hr. Wilhjelm's indlæg, så følte jeg mig alligevel beroliget, ligesom finansministeren følte sig beroliget, for så fik vi jo en balance frem i tingene. Det forlig, der blev gennemført i september, har naturligvis allerede haft en lang række positive virkninger på produktion og beskæftigelse. Det ville i øvrigt

også være ganske mærkeligt, hvis det ikke havde haft det. Der er tale om en ganske betydelig forøgelse af efterspørgslen, der er tale om ganske betydelige stimulanser til investeringer i erhvervslivet på mange forskellige områder. Selvfølgelig har det en effekt. Det fremgår i øvrigt også af en lang række oplysninger, vi har, at det virker.

At det så har konsekvenser, vi skal være opmærksomme på, på det betalingsbalance-mæssige felt, det er klart. At det har andre konsekvenser lidt længere frem i tiden i den forstand, at vi skal sørge for, at de midlertidige udgiftsstigninger ikke pludselig går hen og bliver permanente, det er også klart. Men naturligvis har forliget da en vældig indflydelse, en vældig positiv indflydelse på produktion og beskæftigelse, som det var tilsigtet.

Videre siger hr. Svend Andersen (Rosk. a.): nej, det er en helt anden måde, man skal gribe denne opgave an på; hvis venstre bare ville samarbejde med fremskridtspartiet, så var der ingen hindringer. Jeg ved ikke, om hr. Svend Andersen (Rosk. a.) er i stand til at tælle — det er jeg. Alene den matematiske situation gør, at det forhold næppe har nogen praktisk betydning. Det, man kan gøre, siger hr. Svend Andersen (Rosk. a.), er at forhøje bundgrænsen til 21.000 kr. i 1976 og til 60.000 kr. i 1977, og fremskridtspartiet har jo allerede fremsat en lang række gode ændringsforslag.

Jeg havde egentlig håbet, at vi i år havde kunnet slippe for endnu en gang at skulle vende bladene i fremskridtspartiets program, men jeg kan forstå, at det står vi nu over for at skulle til under det kommende arbejde med finanslovsforslaget. Men jeg må nok sige: noget så amatøragtigt og uigen-nemtænkt som den bunke ændringsforslag, vi sidste forår brugte fem timer på at stemme om, det tror jeg sjældent dette folketing er blevet præsenteret for. Hvis hr. Svend Andersen (Rosk. a.), inden han nu forbereder sit, kan jeg forstå, betydelige udspil — der skal jo meget til at skaffe de 21.000 kr. og 60.000 kr. næste år i bundgrænse, der skal besparelser til på vel omkring 30 mia kr. — inden hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og hans parti nu begynder at forberede deres udspil, grib så betænkningen fra arbejdet med finansloven sidste år. Læs ganske nøje igennem, ikke alene partiets